

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหัวโตน

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหัวโตน ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลหัวโตน โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหัวโตนและนายอำเภอสุวรรณภูมิ จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหัวโตน เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวโตน ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้มีสิทธิเป็นเจ้าของสัตว์รวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบล

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหัวโตน

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า บุคคลซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายให้ปฏิบัติการตามข้อบัญญัตินี้

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

ข้อ ๔ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน ในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ในพื้นที่ในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่น เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังนี้

(๑) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภท โดยเด็ดขาด

(๑.๑) องค์การบริหารส่วนตำบลหัวโตน และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลหัวโตนเป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภทช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุนัข แมว เป็ด ไก่ ห่าน นก สุนัข หนู และงูที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้อื่นหรือทรัพย์สินของผู้อื่น คางคกไฟ ปลาปิรันยา สัตว์ดุร้ายต่าง ๆ สัตว์มีพิษอื่น ๆ สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่น ๆ อย่างเด็ดขาด

(๑.๒) สถานที่ราชการต่าง ๆ ในเขตตำบลหัวโตนเป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภทช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุนัข แมว เป็ด ไก่ ห่าน นก สุนัข หนู และงูที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้อื่นหรือทรัพย์สินของผู้อื่น คางคกไฟ ปลาปิรันยา สัตว์ดุร้ายต่าง ๆ สัตว์มีพิษอื่น ๆ สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่น ๆ อย่างเด็ดขาด

(๑.๓) ถนนสาธารณะทุกสายในเขตตำบลหัวโตนเป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภทช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุนัข แมว เป็ด ไก่ ห่าน นก สุนัข หนู และงูที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้อื่นหรือทรัพย์สินของผู้อื่น คางคกไฟ ปลาปิรันยา สัตว์ดุร้ายต่าง ๆ สัตว์มีพิษอื่น ๆ สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่น ๆ อย่างเด็ดขาด

(๑.๔) วัดในเขตตำบลหัวโตนเป็นเขตห้ามปล่อยสุนัขและแมวอย่างเด็ดขาด

(๒) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตที่การเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๒.๑) ในเขตชุมชนเป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยโค กระบือ สุนัข เกินจำนวน ๓๐ ตัว

(๒.๒) ในเขตชุมชนเป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยเป็ด ไก่ ห่าน นก แมว เกินจำนวน ๕๐ ตัว

(๓) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๓.๑) ในเขตชุมชน สำหรับการเลี้ยงสัตว์น้อยกว่า ๕๐ ตัว ต้องมีระยะห่างในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง

(๓.๒) ในเขตชุมชน สำหรับการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๕๐ - ๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร

(๓.๓) ในเขตชุมชน สำหรับการเลี้ยงสัตว์ กว่า ๕๐๐ - ๑,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑ กิโลเมตร

(๓.๔) ในเขตชุมชน สำหรับการเลี้ยงสัตว์ กว่า ๑,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒ กิโลเมตร

(๓.๕) ในเขตชุมชน กำหนดให้เวลา ๐๘.๐๐ น. - ๑๖.๓๐ น. ห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์บนถนนสาธารณะและถนนในหมู่บ้าน

(๓.๖) ในเขตชุมชนเป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยโค กระบือ สุกร แมว ต้องจัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่าง และการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและบำบัดของเสียที่เกิดขึ้นอย่างถูกต้องลักษณะ

(๓.๗) ในเขตชุมชนเป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยโค กระบือ สุกร แมว ต้องรักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอให้ถูกต้องลักษณะไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๓.๘) ในเขตชุมชนเป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข ไก่ ห่าน เป็ด นก แมว เมื่อสัตว์ตายลงเจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากและมูลสัตว์ให้ถูกต้องลักษณะเพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่น ควัน และไม่เป็นที่ให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

(๓.๙) ในเขตชุมชนและสถานที่เลี้ยงสัตว์อื่น ๆ นอกเขตชุมชนเป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข แมว ต้องฉีดวัคซีนป้องกันโรค

(๓.๑๐) ในเขตชุมชนและสถานที่เลี้ยงสัตว์อื่น ๆ นอกเขตชุมชนเป็นเขตการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ทุกชนิด ให้เลี้ยงอยู่ในสถานที่ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

ข้อ ๕ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้โดยไม่ปรากฏเจ้าของให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวเป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวันเมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลหัวโทนแต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่นหรือต้องจ่ายค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดนั้นตามสมควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

กรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มารับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งเจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลหัวโทน ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

กรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๖ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๗ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลหัวโทน ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๘ ให้นายองค์การบริหารส่วนตำบลหัวโทนเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

สราวุธ สุดหนองบัว

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหัวโทน